

Over vragen en plagen

– omgaan met reacties op het stotteren van een kind uit mijn klas

Wat als er vragen komen over het stotteren?

Dan is dit een mooie gelegenheid om uitleg te geven over stotteren! Als het kind dit ziet zitten kan u hem/haar de uitleg laten geven. Anders kan u dit als leerkracht beter zelf doen, of u zoekt naar een vorm van 'samenwerking' die voor het stotterend kind haalbaar en aantrekkelijk is (hij/zij mag u bijvoorbeeld 'assisteren' en u mag hem/haar ter hulp roepen 'voor moeilijke vragen...'). Hierbij kan uitgelegd worden dat de spreekmoeilijkheden 'vanzelf' komen ('onvrijwillig' gebeuren), dat het kind hier niet aan kan doen en het zelf ook vaak best vervelend vindt, dat het belangrijk is om elkaar te laten uitspreken, enz. De verschillende brochures kunnen inspiratie bieden voor het beantwoorden van mogelijke vragen, de verschillende topics die kunnen worden aangesneden en de tips die aan de klasgenoten kunnen worden doorgespeeld.

Het beantwoorden van vragen over het stotteren heeft vele voordelen. Niet alleen worden misverstanden uit de weg geruimd; doordat de kennis van de klasgenoten toeneemt daalt ook de onwennigheid. Men gaat beter, 'gewoner' met het stotteren om, eventuele plagerijen blijven weg, er ontstaat een gezonde interesse, verdraagzaamheid voor elkaars verschillen wordt gestimuleerd... Het stotterend kind zelf gaat zich hierdoor meer ontspannen voelen, spreekvrees vermindert of blijft weg...

Wat met plagen?

Als een kind geconfronteerd wordt met plagen of pesten omwille van stotteren, dan is het belangrijk om hier zo snel mogelijk een oplossing voor te zoeken.

1. Als u merkt dat het kind gekwetst is door de pesterijen, zal het belangrijk zijn om hier een gesprek met hem/haar over te voeren. Laat het kind inzien waarom sommige kinderen plagen (onwetendheid, onwennigheid, misverstanden...) en bedenk samen oplossingen voor het probleem.
2. Als het gaat om enkele specifieke kinderen die steeds plagen zal het nodig zijn om deze kinderen duidelijk te maken dat pesten niet getolereerd wordt en hier vervolgens ook heel strikt op toe te zien. Het is niettemin steeds belangrijk dit te laten samengaan met het opdrijven van kennis en het creëren van meer begrip rond stotteren (zie hieronder, punt 4).
3. Het helpt vaak als men klassikaal rond dit thema gaat werken. Hierbij kunnen dan verschillende elementen aan bod komen, waaronder bijvoorbeeld ook een stukje uitleg over stotteren. Bespreek dit te allen tijde eerst met het stotterende kind. Sommige kinderen kunnen zelf ingeschakeld worden in het informeren over stotteren (bv. via een spreekbeurt, een quiz, een korte toelichting bij wat de leerkracht erover vertelt...).

Is het kind in therapie voor zijn stotterprobleem, dan kan een en ander mede in overleg of samenwerking met de stottherapeut gebeuren. Deze zal dergelijke kansen maar al te graag aangrijpen om er voor het kind in kwestie een positieve leerervaring van te helpen maken!

4. Let erop dat het zoeken van oplossingen geen eenmalig goedbedoeld initiatief blijft. Het is noodzakelijk dat u opvolgt of de afgesproken maatregelen ook daadwerkelijk worden uitgevoerd en of ze effect hebben, en deze zo nodig bij te sturen.